

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลานามัย ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 7 ซึ่งใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษา ตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 จำนวน 17 โรงเรียน แยกเป็นโรงเรียนสตรี 5 โรงเรียน โรงเรียนชาย 5 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 7 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทุกโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 100.00 และประชากรทั้งหมด 28 คน แยกเป็นชาย 23 คน หญิง 5 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด ได้นำมาวิเคราะห์โดยดำเนินการดังนี้

- ส่วนที่ 1 สถานภาพของครูพลานามัย
- ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรฯ
- ส่วนที่ 3 จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ
- ส่วนที่ 4 เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ
- ส่วนที่ 5 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ส่วนที่ 6 การวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของครูพลานามัย

ตารางที่ 1 ลักษณะของครูพลานามัย โดยแบ่งตามเพศ

ลักษณะครูพลานามัย	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูที่สอนเฉพาะพลศึกษา	4	14.29	-	-	4	14.29
ครูที่สอนเฉพาะสุขศึกษา	2	7.14	3	10.71	5	17.85
ครูที่สอนทั้งพลศึกษาและสุขศึกษา	17	60.72	2	7.14	19	67.86
รวม	23	82.15	5	17.85	28	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 82.15 ที่ทำการสอนทั้งพลศึกษาและสุขศึกษา คิดเป็นร้อยละ 67.86 มีครูเพียงร้อยละ 17.85 ที่สอนเฉพาะสุขศึกษา และร้อยละ 14.29 สอนเฉพาะพลศึกษา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 วัสดุทางการศึกษาของครูพลานามัย

วุฒิ	พลศึกษา		สุขศึกษา		ทั้งพลศึกษา และสุขศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ปริญญาตรี	1	3.57	-	-	5	17.86	6
ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า	3	10.71	5	17.86	14	50.00	22	78.57
รวม	4	14.28	5	17.86	19	67.86	28	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาทั้งวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา คิดเป็นร้อยละ 67.86 ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 78.57 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 21.43

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ระดับอายุของครูพลานามัย

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 50	1	3.58
46 - 50	1	3.58
41 - 45	5	17.85
36 - 40	2	7.14
31 - 35	3	10.71
26 - 30	10	35.70
21 - 25	6	21.44

จากตารางที่ 3 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 35.70 มีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 21.44 มีอายุอยู่ระหว่าง 21-25 ปี และคิดเป็นร้อยละ 17.85 มีอายุอยู่ระหว่าง 41-45 ปี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลานามัยของครูพลานามัย

จำนวนปีที่สอนวิชาพลานามัย	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 20	1	3.58
16 - 20	5	17.85
11 - 15	1	3.58
6 - 10	3	10.71
1 - 5	18	64.28

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลานามัย อยู่ระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.28 รองลงมาอยู่ระหว่าง 16-20 ปี และ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.85 และ 10.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ระดับชั้นที่สอนของครูพลานามัย

ระดับชั้นที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
เฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3	10.71
ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย	25	89.29

จากตารางที่ 5 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่ทำการสอนทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 89.29

ตารางที่ 6 จำนวนคาบในการสอนของครูพลานามัย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ต่อสัปดาห์

จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์	วิชาพลานามัย		วิชาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 20	1	3.58	1	3.58
16 - 20	3	10.71	-	-
11 - 15	3	10.71	-	-
6 - 10	8	28.58	1	3.58
1 - 5	13	46.42	5	17.86

จากตารางที่ 6 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 46.42 ทำการสอนวิชาพลานามัยอยู่ระหว่าง 1-5 คาบต่อสัปดาห์ รองลงมาคือร้อยละ 28.58 ทำการสอนวิชาพลานามัยอยู่ระหว่าง 6-10 คาบต่อสัปดาห์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูพลานามัยเกี่ยวกับหลักสูตร

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อวิชาพลานามัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตามหลักสูตร ฯ ที่กำหนดให้วิชาพลศึกษาและสุขศึกษารวมเป็นวิชาเดียวกัน ท่านเห็นว่า		
เหมาะสมอยู่แล้ว	17	60.72
ควรแยกคนละวิชา	11	39.28
เหตุผลที่เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะ		
1. เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กัน	16	57.14
2. สะดวกในการสอน	1	3.58
เหตุผลที่เห็นว่าควรแยกคนละวิชาเพราะ		
1. สะดวกในการวัดผล	2	7.14
2. เนื้อหาของแต่ละวิชามีมาก	7	25.00
3. ทำให้แต่ละวิชามีความเข้มข้น	2	7.14

จากตารางที่ 7 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.72 เห็นว่าควรรวมวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาเป็นวิชาเดียวกัน โดยให้เหตุผลว่า เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันคิดเป็นร้อยละ 57.14 ครูพลานามัยคิดเป็นร้อยละ 39.28 เห็นว่าควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาเป็นคนละวิชา โดยให้เหตุผลว่า เนื้อหาของแต่ละวิชามีมาก คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ฯ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรแยกความมุ่งหมายในหลักสูตรของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ออกจากกัน เพื่อให้เห็นความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น		
เห็นด้วย	21	75.00
ไม่เห็นด้วย	7	25.00
เหตุผลที่ควรแยกความมุ่งหมายเพราะ		
1. เนื้อหาวิชาแตกต่างกัน	6	21.43
2. สะดวกในการวัดผล	4	14.28
3. ความมุ่งหมายแตกต่างกัน	11	39.29
เหตุผลที่ควรรวมความมุ่งหมายเฉพาะ		
1. เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กัน	5	17.86
2. ทำให้การสอนสอดคล้องกัน	1	3.57
3. เป็นหมวดวิชาเดียวกัน	1	3.57

จากตารางที่ 8 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.00 เห็น
ว่าควรแยกความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกัน โดยให้เหตุผลคิดเป็น
ร้อยละ 39.29 ว่าความมุ่งหมายของทั้งสองวิชาแตกต่างกัน และเนื้อหาวิชาก็แตกต่าง
กันด้วย และครูพลานามัยคิดเป็นร้อยละ 25.00 เห็นว่าควรรวมความมุ่งหมายของวิชา
พลศึกษาและสุขศึกษาเข้าไว้ด้วยกัน โดยให้เหตุผลว่า เนื้อหาวิชาทั้งสองมีความสัมพันธ์
กัน

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อการใช้หลักสูตร ฯ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	ชั่วโมงสอนในหลักสูตรฯ กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบ		
	1.1 น้อยเกินไป	16	57.14
	1.2 เหมาะสมดีแล้ว	12	42.86
	1.3 มากเกินไป	-	-
2	ตามหลักสูตร ฯ โรงเรียนของท่านได้เตรียมบุคลากร		
	2.1 พร้อมแล้ว	5	17.86
	2.2 ยังไม่พร้อม	23	82.14
3	ตามหลักสูตรฯ โรงเรียนได้เตรียมเอกสารคู่มือหลักสูตร ไว้ให้ครูได้ศึกษา		
	3.1 พร้อมแล้ว	4	14.29
	3.2 ยังไม่มี	2	7.14
	3.3 มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ	22	78.57
4	ตามหลักสูตรฯ โรงเรียนได้จัดหาและทำประมวลการสอน ไว้ให้ครูได้ศึกษา		
	4.1 จัดทำเรียบร้อยแล้ว	3	10.71
	4.2 ยังไม่ได้จัดทำ	12	42.86
	4.3 จัดทำแล้วบางส่วน	13	46.43
5	อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาย หรือหัวหน้าหมวดให้การสนับสนุน และเข้าใจบทบาทในวิชาของท่านเป็นอย่างดี		
	5.1 ใช่	21	75.00
	5.2 ไม่ใช่	7	25.00

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อการใช้หลักสูตรฯ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
6	การวัดและประเมินผลหมวดวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี		
6.1	ใช่	19	67.85
6.2	ไม่ใช่	9	32.15
7	ศึกษานิเทศก์มีส่วนช่วยแก้ปัญหาในการใช้หลักสูตรฯ แทน		
7.1	เป็นอย่างดี	-	-
7.2	พอสมควร	5	17.85
7.3	ไม่ค่อยได้ช่วยแก้ปัญหา	1	3.58
7.4	ไม่เคยไปในที่เลย	22	78.57
8	ตามหลักสูตรฯ กำหนดให้สอนวิชาพลศึกษา 24 คาบ เมื่อเทียบกับเนื้อหาวิชาแล้ว ท่านเห็นว่า		
8.1	เหมาะสมดีแล้ว	8	28.58
8.2	ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้	11	39.29
8.3	ควรให้จำนวนคาบน้อยกว่านี้	3	10.71
9	ตามหลักสูตรฯ ที่เป็นวิชาเลือก กำหนดให้เลือกเรียนได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน ท่านเห็นว่า		
9.1	เหมาะสมดีแล้ว	15	53.57
9.2	ควรเปิดให้เลือกมากกว่ากำหนด	5	17.86
9.3	ควรเปิดให้เลือกน้อยกว่ากำหนด	-	-
9.4	ไม่จำเป็นต้องให้เลือก	1	3.58

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อการใช้หลักสูตร ฯ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
10	ตามหลักสูตรฯ กำหนดให้สอนวิชาสุขศึกษา 12 คาบ เมื่อเปรียบเทียบกันเนื้อหาวิชาแล้ว ท่านเห็นว่า		
10.1	เหมาะสมดีแล้ว	6	21.44
10.2	ควรให้จำนวนคาบน้อยกว่านี้	-	-
10.3	ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้	16	57.14
11	ตามหลักสูตรฯ วิชาบังคับทั้งหมด 4 วิชาคือแบคมินตัน กระป๋องของ แอสนคบอล และตะกร้อ ท่านเห็นว่า		
11.1	เหมาะสมดีแล้ว	5	17.86
11.2	ยังไม่เหมาะสม	18	64.29

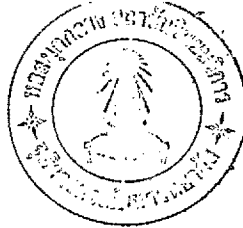
จากตารางที่ 9 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลักสูตร
หมวดวิชาพลานามัย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ยังมีความไม่
เหมาะสมในหลาย ๆ ด้าน คือ คาบเรียนวิชาบังคับที่กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้น ครู
พลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 57.14 เมื่อเปรียบเทียบกัน
เนื้อหาแล้ว จำนวนคาบในการสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาไม่เหมาะสม ครูสุขศึกษา
ส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้จำนวนคาบมากกว่าที่หลักสูตรฯ กำหนดคิดเป็นร้อยละ 57.14 และ
ครูพลศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.29 เห็นว่าจำนวนคาบวิชาพลศึกษาควรมากกว่า
ที่หลักสูตรฯ กำหนดและวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ายังไม่เหมาะสม
คิดเป็นร้อยละ 64.29

ในด้านของโรงเรียนครูพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่ายังไม่พร้อมในหลาย ๆ ด้าน คือ บุคลากรยังไม่พร้อม คิดเป็นร้อยละ 82.14 เอกสารคู่มือหลักสูตรยังมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ประมวลผลการสอนในโรงเรียนจัดทำแล้วบางส่วนแต่ยังไม่เรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 46.43

ในส่วนที่ครูพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรฯ เหมาะสมคือ วิชาเลือกกำหนดให้เลือกเรียนไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน ครูพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดี คิดเป็นร้อยละ 53.57 การวัดและประเมินผลวิชาพลานามัยสามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 67.85

ในส่วนอื่น ๆ ครูพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าศึกษานิเทศก์ยังไม่มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาคือหลักสูตรฯ และโดยครูพลานามัยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 78.57 เห็นว่าศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปนิเทศเลย อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสายหรือหัวหน้าหมวดให้ความสนับสนุนครูพลานามัยเป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 75.00

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ฯ

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของครูพลศึกษา ต่อจุดประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้หรือไม่

ลำดับที่	จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	มีความรู้ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อพลศึกษา	21	75.00	2	7.14
2	เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิต อารมณ์ และสังคม	21	75.00	2	7.14
3	เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความยุติธรรม รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีระเบียบวินัย	21	75.00	2	7.14
4	เสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายให้สมบูรณ์ มีความแข็งแรง ความทนทานและความคล่องแคล่วว่องไว	21	75.00	2	7.14
5	เพื่อให้นำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	20	71.43	3	10.71

จากตารางที่ 10 แสดงว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่ มีความเห็นว่่านักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่วางไว้ คือมากกว่าร้อยละ 71.43 ขึ้นไป

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษา ต่อจุดประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาพหุศึกษามัย
ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้หรือไม่

ลำดับที่	จุดประสงค์ของหลักสูตร ฯ	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและ เจตคติที่ดีทางด้านสุขศึกษา	21	75.00	3	10.71
2	เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางร่างกาย จิต อารมณ์ และสังคม	21	75.00	3	10.71
3	เพื่อให้รู้จักรับผิดชอบในการป้องกันรักษา และเสริมสร้างสุขภาพกับสวัสดิภาพของตนเอง และส่วนรวม	22	78.57	2	7.14
4	เพื่อนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	22	78.57	2	7.14

จากตารางที่ 11 แสดงว่าครูผู้ศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนได้รับ
ประโยชน์ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ คือ มากกว่าร้อยละ 75.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ฯ

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ ว่าได้จัดสอนหรือไม่

วิชาบังคับตามหลักสูตร ฯ	สอน		ไม่ได้สอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ. 401 แบดมินตัน	21	75.00	2	7.14
พ. 402 กระบี่กระบอง	19	67.85	4	14.29
พ. 503 แขนกบอด	16	57.14	7	25.00
พ. 504 ตะกร้อ	9	32.15	14	50.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่าครูพลศึกษาได้จัดสอนวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ คือ วิชาที่เปิดสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 คือ วิชาแบดมินตัน รองลงมาคือวิชากระบี่กระบอง และวิชาแขนกบอด คิดเป็นร้อยละ 67.85 และ 57.14 ตามลำดับ ส่วนวิชาตะกร้อ ครูพลศึกษาได้เปิดสอนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.15

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 เหตุผลที่ไม่จัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ

วิชาบังคับในหลักสูตร ฯ	เหตุผลที่ไม่สอน					
	สถานที่อุปกรณ				ขาดครูสอน	
	ไม่เหมาะสม		ไม่พร้อม		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ.401 แคมมินตัน	-	-	2	7.14	-	-
พ.402 กระบี่กระบอง	2	7.14	1	3.58	1	3.58
พ.503 แขนคบอล	1	3.58	6	21.44	-	-
พ.504 ตะกร้อ	14	50.00	-	-	-	-

จากตารางที่ 13 แสดงว่าเหตุผลที่ไม่จัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตร ฯ คือ วิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 50.00 เนื่องจากไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน วิชาแขนคบอล คิดเป็นร้อยละ 21.44 เนื่องจากสถานที่อุปกรณไม่พร้อม วิชากระบี่กระบอง คิดเป็นร้อยละ 7.14 เนื่องจากไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน และวิชาแบคมินตัน คิดเป็นร้อยละ 7.14 เนื่องจากสถานที่อุปกรณไม่พร้อม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อวิชาที่ได้จัดสอนแทนวิชาบังคับ

ลำดับที่	วิชาที่จัดสอนแทน	จำนวน	ร้อยละ
1	กิจกรรมเข้าจังหวะ (การพ้อนรำพื้นเมือง)	9	32.14
2	ยิมนาสติก (ยืดหยุ่น, หีบกระโดด)	5	17.86
3	ยูโด	4	14.29
4	ฟุตบอล	2	7.14
5	บาสเกตบอล	2	7.14
6	วอลเลย์บอล	2	7.14
7	กรีฑา (ประเภทลู)	1	3.58
8	การบริหารกาย (ทามือเปล่าและประกอบดนตรี)	1	3.58

จากตารางที่ 14 แสดงว่าครูพลศึกษาได้จัดสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ (การพ้อนรำพื้นเมือง) แทนวิชาบังคับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมาคือวิชา ยิมนาสติก (ยืดหยุ่น, หีบกระโดด) และวิชายูโด คิดเป็นร้อยละ 17.86 และ 14.29 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อวิชาต่าง ๆ ที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ

ลำดับที่	วิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ	จำนวน	ร้อยละ
1	บาสเกตบอล	17	60.71
2	ฟุตบอล	14	50.00
3	วอลเลย์บอล	13	46.43
4	กรีฑา (ประเภทลู)	11	39.29
5	กรีฑา (ประเภทลาน)	9	32.15
6	ว่ายน้ำ (ว่ายน้ำแบบต่าง ๆ)	6	21.44
7	ยูโด	5	17.86
8	ยิมนาสติก (ยืดหยุ่น, ทีบกระโดด)	5	17.86
9	กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)	5	17.86
10	แบดมินตัน	5	17.86

จากตารางที่ 15 แสดงว่าครูพลศึกษาเห็นว่าวิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับมากที่สุดคือวิชา บาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาตามลำดับ คือ วิชาฟุตบอล ร้อยละ 50.00 วิชาวอลเลย์บอลร้อยละ 46.43 วิชากรีฑา (ประเภทลู) ร้อยละ 39.29 วิชากรีฑา (ประเภทลาน) ร้อยละ 32.15 วิชาว่ายน้ำ (ว่ายน้ำแบบต่าง ๆ) ร้อยละ 21.44 วิชายูโด วิชายิมนาสติก (ยืดหยุ่น, ทีบกระโดด) วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ) และวิชาแบดมินตัน ร้อยละ 17.86

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ในหลักสูตรฯ

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ม.ศ.4 เทอมต้น (12 คาบ) พ.401				
	-เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (3 คาบ)	14	50.00	10	35.71
	-การเลือกกิจกรรมนันทนาการ (2 คาบ)	21	75.00	3	10.71
	-สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ (5 คาบ)	21	75.00	3	10.71
	-โรคติดต่อที่สำคัญ (2 คาบ)	22	78.57	2	7.14
2	ม.ศ.4 เทอมปลาย (12 คาบ) พ.402				
	-ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเค้กวัยรุ่น (5 คาบ)	19	67.85	5	17.86
	-โรคติดต่อที่สำคัญ (3 คาบ)	21	75.00	3	10.71
	-สุขภาพผู้บริโภคร (2 คาบ)	22	78.57	2	7.14
	-ประชากรศึกษา (2 คาบ)	22	78.57	2	7.14
3	ม.ศ.5 เทอมต้น (12 คาบ) พ.503 ซึ่งกำลังจะสอน				
	-สวัสดิภาพในการจราจร (3 คาบ)	23	82.14	1	3.58
	-สุขภาพและสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ (3 คาบ)	24	85.71	-	..
	-สุขภาพจิต (5 คาบ)	23	82.14	1	3.58
	-การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย (1 คาบ)	23	82.14	1	3.58

ตารางที่ 16 (ต่อ) ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษา ต่อเนื้อหาวิชาผู้ศึกษาในหลักสูตรฯ

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4	ม.ศ.5 เทอมปลาย (12คาบ) พ.504				
	-โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ (4คาบ)	-	-	24	85.71
	-การปฐมพยาบาล (3คาบ)	3	10.71	21	75.00
	-สุขภาพจิต (5คาบ)	-	-	24	85.71

จากตารางที่ 16 แสดงว่าครูผู้ศึกษาเห็นว่าเนื้อหาวิชาผู้ศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ มีปัญหาบางในบางหัวข้อ เช่น การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมา คือ ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเด็กวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 17.86 นอกนั้นครูผู้ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาผู้ศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ ไม่มีปัญหา คือมากกว่าร้อยละ 75.00

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 เหตุผลของครูผู้ศึกษาที่เห็นว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ มีปัญหา

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	ขาดคุณสมบัติและอุปกรณ์		เนื้อหาไม่เหมาะสม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ม.ศ.4 เทอมต้น(12คาบ)พ.401				
	-เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (3 คาบ)	2	7.14	8	28.58
	-การเลือกกิจกรรมนันทนาการ (2 คาบ)	-	-	3	10.71
	-สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ (5 คาบ)	1	3.58	2	7.14
	-โรคติดต่อที่สำคัญ (2 คาบ)	1	3.57	1	3.57
2	ม.ศ.4 เทอมปลาย(12คาบ) พ.402				
	-ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลง ทางกายของวัยรุ่น(5 คาบ)	2	7.14	3	10.71
	-โรคติดต่อที่สำคัญ (2 คาบ)	2	7.14	1	3.57
	-สุขภาพชุมชนโลก (2 คาบ)	-	-	2	7.14
	-ประชากรศึกษา (2 คาบ)	-	-	2	7.14
3	ม.ศ.5 เทอมต้น(12คาบ)พ.503				
	-สวัสดิภาพในการจราจร(3คาบ)	-	-	1	3.57
	-สุขภาพและสวัสดิภาพในการ ประกอบอาชีพ (3คาบ)	-	-	-	-
	-สุขภาพจิต (5คาบ)	1	3.57	-	-
	-การควบคุมน้ำหนัก (1คาบ)	-	-	1	3.57

ตารางที่ 17 (ต่อ) เหตุผลของครูศึกษาที่เห็นว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ มีปัญหา

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	ขาดคู่มือและอุปกรณ์		เนื้อหาไม่เหมาะสม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4	ม.ศ.5 เทอมปลาย(12 คาบ) พ.504				
	- โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ (4คาบ)	-	-	-	-
	- การปฐมพยาบาล (3คาบ)	1	3.57	2	7.14
	- สุขภาพจิต (5คาบ)	-	-	-	-

จากตารางที่ 17 แสดงว่าครูศึกษาให้เหตุผลว่าเนื้อหาวิชาหัวข้อเรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย กับหัวข้อเรื่องระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่น มีปัญหาเนื่องจากเนื้อหาวิชามีมาก แต่กำหนดคาบเวลาเรียนไว้น้อย คิดเป็นร้อยละ 28.58 และ 10.71 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับอุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่ออุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวกของวิชา
บังคับในหลักสูตรฯ

วิชาบังคับ	มีพอ		มีไม่พอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ.401 แบคมินตัน	10	35.71	13	46.43
พ.402 กระบี่กระบอง	14	50.00	9	32.15
พ.503 แขนคบอล	8	28.58	15	53.57
พ.504 ตะกร้อ	14	50.00	9	32.15

จากตารางที่ 18 แสดงว่าอุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวกของวิชาแขนคบอล
มีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาคือวิชาแบคมินตัน คิดเป็นร้อยละ 46.43
ส่วนอุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวกของวิชากระบี่กระบองและวิชาตะกร้อมีพอคิดเป็น
ร้อยละ 50.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษา utoอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของ
วิชาสุขศึกษา

ลำดับที่	รายการอุปกรณ์	มี		ไม่มี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	โครงกระดูก	1	3.58	23	82.14
2	ป้ายเครื่องหมายจราจร	15	53.57	9	32.15
3	ฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับสุขศึกษา	3	10.71	21	75.00
4	เครื่องฉายภาพยนตร์	11	39.29	13	46.43
5	หนังสือสอนส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	1	3.58	23	82.14
6	ฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา	3	10.71	21	75.00
7	ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนสุขศึกษา	18	64.29	6	21.44
8	ภาพชุดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	9	32.15	15	53.57
9	เครื่องฉายสไลด์	14	50.00	10	35.71
10	จอฉายภาพยนตร์	16	57.14	8	28.58
11	ห้องฉายภาพยนตร์	10	35.71	14	50.00
12	ห้องปฐมพยาบาล	18	64.29	6	21.44
13	เตียงคนไข	22	78.57	2	7.14
14	ห้องปฏิบัติการ (Laboratory)	4	14.29	20	71.43

จากตารางที่ 19 แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
ความสะดวกของวิชาสุขศึกษา เช่น ป้ายเครื่องหมายจราจร ภาพโปสเตอร์ประกอบการ
สอนสุขศึกษา เครื่องฉายสไลด์ จอฉายภาพยนตร์ ห้องปฐมพยาบาล และเตียงคนไข คือ
มากกว่าร้อยละ 50.00 ส่วนที่โรงเรียนมีบ้างคือ โครงกระดูก ฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับ
สุขศึกษาเครื่องฉายภาพยนตร์ หนังสือสอนส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ห้องฉายภาพยนตร์
และห้องปฏิบัติการ คือ ต่ำกว่าร้อยละ 50.00

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของครูพลศึกษา ต่อการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	เกณฑ์การประเมินผลพลศึกษา		
	เวลาเรียน	10	คะแนน
	ทดสอบความรู้	20	คะแนน
	ทดสอบทักษะ	30	คะแนน
	ทดสอบวิธีเล่น	20	คะแนน
	ลักษณะนักกีฬา	10	คะแนน
	สุขภาพส่วนบุคคล	10	คะแนน
	ตามเกณฑ์ครูพลศึกษาเห็นว่า		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	20	71.43
	ไม่เหมาะสม	3	10.71
	โรงเรียนปฏิบัติอยู่	20	71.43
	โรงเรียนไม่ไปปฏิบัติตาม	3	10.71
	เกณฑ์ระยะบูมานี้เป็น เกณฑ์ของ		
	โรงเรียนตนเอง	2	7.14
	กลุ่มโรงเรียน	1	3.58
2	ค่าระดับเฉลี่ยการเรียน		
	90 - 100 ไคคาร์ระดับ 4 (ดีมาก)		
	80 - 89 ไคคาร์ระดับ 3 (ดี)		
	70 - 79 ไคคาร์ระดับ 2 (พอใช้)		
	60 - 69 ไคคาร์ระดับ 1 (อ่อนดีว่าสอบได้)		
	ต่ำกว่า 60 ไคคาร์ระดับ 0 (อ่อนดีว่าสอบตก)		

ตารางที่ 20 (ต่อ) ความคิดเห็นของครูพลศึกษา ต่อการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	ตามระดับชั้นครูพลศึกษาเห็นว่า		
	เหมาะสมอยู่แล้ว	16	57.14
	ไม่เหมาะสม	7	25.00
	โรงเรียนปฏิบัติอยู่	18	64.29
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	5	17.85
	เกณฑ์ที่ท่านระบุมาเป็นเกณฑ์ของ		
	โรงเรียนท่านเอง	3	10.71
	กลุ่มโรงเรียน	2	7.14
3	การกำหนดคะแนนพิเศษ 10 คะแนน สำหรับนักเรียนที่มี		
	คุณความดีพิเศษ		
	ควรเพิ่ม	19	67.85
	ไม่ควรเพิ่ม	4	14.29

จากตารางที่ 20 ในลำดับที่ 1 แสดงว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลวิชาพลศึกษาที่กำหนดไว้นั้นเหมาะสมอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 71.43

ในลำดับที่ 2 แสดงว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเกณฑ์ตารางคะแนนเหมาะสมอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 57.14 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่โรงเรียนได้ใช้ปฏิบัติอยู่แล้วคิดเป็นร้อยละ 64.29

ในลำดับที่ 3 แสดงว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าควรเพิ่มคะแนนพิเศษกับนักเรียนที่มีคุณความดีพิเศษทางพลศึกษาให้กับโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.85

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษาต่อการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	เกณฑ์การประเมินผล:		
	เวลาเรียน	10	คะแนน
	ทดสอบความรู้	20	คะแนน
	ทดสอบการสาธิตทักษะภาคปฏิบัติ	20	คะแนน
	ผลงานที่กำหนดให้	20	คะแนน
	ทดสอบความรู้ปลายภาค	30	คะแนน
	ตามเกณฑ์ที่กำหนดกับครูผู้ศึกษาเห็นว่า		
	เหมาะสมดีแล้ว	23	82.14
	ยังไม่เหมาะสม	1	3.58
	โรงเรียนปฏิบัติอยู่	21	75.00
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	3	10.71
	เกณฑ์ที่ระบุมานี้เป็น เกณฑ์ของ		
	โรงเรียนตนเอง	2	7.14
	กลุ่มโรงเรียน	1	3.58
2	การระดับคะแนน		
	90 - 100 ไคการระดับ 4 (ดีมาก)		
	80 - 89 ไคการระดับ 3 (ดี)		
	70 - 79 ไคการระดับ 2 (พอใช้)		
	60 - 69 ไคการระดับ 1 (อ่อนดีว่าสอบได้)		
	ต่ำกว่า 60 ไคการระดับ 0 (อ่อนดีว่าสอบตก)		

ตารางที่ 21 (ต่อ) ความคิดเห็นของครูผู้ศึกษา ทอการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	ตามเกณฑ์ครูผู้ศึกษาเห็นว่า		
	เหมาะสมดีแล้ว	19	67.85
	ไม่เหมาะสม	5	17.85
	โรงเรียนปฏิบัติอยู่	20	71.43
	โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	4	14.29
	เกณฑ์ที่ระบุนั้นเป็นเกณฑ์ของ		
	โรงเรียนตนเอง	1	3.58
	กลุ่มโรงเรียน	3	10.71

จากตารางที่ 21 ในลำดับที่ 1 ครูผู้ศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.14 เห็นเกณฑ์การประเมินผลวิชาสุขศึกษาที่กำหนดไว้นั้นเหมาะสมดีแล้ว ซึ่งทางโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 75.00

ในลำดับที่ 2 ครูผู้ศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 67.85 เห็นว่าเกณฑ์ตารางคะแนนนั้นเหมาะสมดีแล้ว ซึ่งทางโรงเรียนได้ปฏิบัติตามอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 71.43

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การอภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของครูพลานามัย ผลการวิจัยพบว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 ถึง 30 ปี ประสบการณ์การสอนอยู่ระหว่าง 1 ถึง 5 ปี สอนสัปดาห์ละ 1 ถึง 5 คาบ ทำการสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา ครูพลานามัยส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลานามัยตรงตามวิชาที่ทำการสอน ดังที่วอร์คค็อกซ์ เพียร์ชอป³¹ ได้กล่าวไว้ว่า "ครูสอนนั้นควรจะเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนในการพลศึกษามาเป็นอย่างดี" ซึ่งตรงกับที่ บุชเชอร์³² (Bucher) กล่าวไว้ว่า " การสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้โดยผลดีนั้น ครูสอนจะต้องเป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อจะได้อาศัยทอดความรู้ ทักษะและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน" ครูพลานามัยส่วนใหญ่มีวุฒิระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงหรือเทียบเท่า ซึ่งต่ำกว่าระดับปริญญาตรี อาจทำให้การสอนวิชาพลานามัยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังที่สาย ภานุรัตน์ และกมล คิฐกมล³³ ได้ทำการสำรวจฐานะอาชีพครูในเอเชีย กล่าวไว้ว่า "ครูที่มีวุฒิต่ำไม่ควรที่จะทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา ถึงแม้จะสอนได้แต่ก็อาจจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เกือบทุกประเทศถือว่า ครูระดับมัธยมศึกษาจำเป็นจะต้องมีวุฒิปริญญาสาขาใดสาขาหนึ่งกับประกาศนียบัตร หรือปริญญาทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับที่ บุญทัน ฉลวยศรี³⁴ ได้กล่าวว่า "ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศสวีเดน มักจะเป็นผู้ผ่านการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมาแล้ว" และครูพลานามัยส่วนใหญ่ทำการสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอน

³¹วอร์คค็อกซ์ เพียร์ชอป, "วิธีสอนวิชาพลศึกษา" เอกสารคำบรรยายในการอบรมครูหมวดพลานามัย โรงเรียนมัธยมแบบประสม สิงหาคม 2510, หน้า 1.

³²Charles A. Bucher, Administration of School Health and Physical Education (Saint Louis : C.V. Cosby, 1955), p.98.

³³สาย ภานุรัตน์ และกมล คิฐกมล, "การสำรวจฐานะอาชีพครูในเอเชีย" ศูนย์ศึกษา (ตุลาคม 2508), หน้า 9.

³⁴บุญทัน ฉลวยศรี, "การศึกษาในประเทศสวีเดน" ศูนย์ศึกษา - (กุมภาพันธ์ 2508), หน้า 39.

มีผลทำให้การเตรียมการสอนไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร จึงควรส่งเสริมให้ครูพลานามัยได้ศึกษาต่อจนถึงระดับวุฒิปริญญาตรี และทำการสอนเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรฯ พบว่าครูพลานามัยส่วนใหญ่ต้องการให้รวมวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา เป็นวิชาในหมวดเดียวกัน เพราะเนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กัน แต่ความมุ่งหมายของทั้งสองวิชาควรแยกออกจากกัน เพราะความมุ่งหมายของทั้งสองวิชามีความแตกต่างกัน และจะช่วยทำให้จุดมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น บางโรงเรียนครูสอนวิชาพลศึกษาและครูสอนวิชาสุขศึกษา ไม่ใช่คนเดียวกัน จะทำให้สะดวกทั้งในการสอนและการวัดผลด้วย ดังที่ มอร์แกน (Morgan) ไคกล่าวไว้ว่า "ครูสอนแต่ละวิชาย่อมมีหลักการ วิธีสอน การวัดและการประเมินผลแตกต่างกัน โดยเฉพาะวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิคการสอน การวัดผล และความสามารถของผู้สอน จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไปในทางที่ดีและถูกต้อง"

หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ครูพลานามัยส่วนใหญ่พบว่า เกี่ยวกับชั่วโมงการสอนวิชาพลานามัยที่เป็นวิชาบังคับ กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้นน้อยเกินไป ครูพลศึกษาส่วนใหญ่พบว่าชั่วโมงการสอนวิชาพลศึกษาเมื่อเทียบกับเนื้อหาวิชาแล้ว คาบเวลา 24 คาบนั้นน้อยเกินไป และครูสุขศึกษาส่วนใหญ่ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงควรเพิ่มชั่วโมงการสอนวิชาพลานามัยที่เป็นวิชาบังคับ เป็นสัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นวิชาพลศึกษา 36 คาบ และวิชาสุขศึกษา 18 คาบ

ทางด้านของโรงเรียนพบว่ายังไม่พร้อมในหลาย ๆ ด้าน เช่น การเตรียมบุคลากรไม่พร้อม เอกสารคู่มือหลักสูตรยังมีไม่พอ ประมวลการสอนทางโรงเรียนจัดทำยังไม่เรียบร้อย ทั้งนี้เนื่องจากคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงหลัก-

³⁵ Joy Elner Morgan, "The Teacher as a Special Leader"

สูตร ในวันที่ 4 ธันวาคม 2517 และหลักสูตรประกาศใช้ตามคำสั่งที่ วค.10/2518 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2518 จึงนับว่าเป็นระยะเวลาอันสั้นมากในการจัดเตรียมการต่างๆ และยังขาดการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งไม่เคยไปนิเทศที่โรงเรียนเลย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าศึกษานิเทศก์ควรให้ความช่วยเหลือมากกว่าที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบัน และเพิ่มจำนวนครูใหม่มากขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น

3. จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ พบว่าครุพลาณามัยส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่วางไว้ทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา หมายความว่าจุดประสงค์ของวิชา ในหมวดวิชาพลาณามัยที่วางไว้ในหลักสูตร ฉบับปี พ.ศ. 2518 นั้นเหมาะสมอยู่แล้ว ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์³⁶ ซึ่งทำการวิจัยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในปี 2514 พบว่า "ครูพลศึกษาเห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรหมวดวิชาพลาณามัย มีความเหมาะสมอยู่แล้ว"

4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ พบว่าวิชาบังคับในวิชาพลศึกษา เมื่อแยกออกเป็นรายวิชา ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาแบดมินตัน รองลงมาคือวิชากระบี่กระบอก และวิชาแสนบอล ส่วนวิชาตะกร้อเปิดสอนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 32.15 เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษาส่วนใหญ่ไม่สอนวิชาตะกร้อ เนื่องจากความไม่เหมาะสมของวิชาตะกร้อกับสภาพของนักเรียนหญิง และมีโรงเรียนที่มีนักเรียนหญิงถึง 12 โรงเรียน ในโรงเรียนทั้งหมด 17 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 70.60 นับว่ามีนักเรียนหญิงในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนที่มีนักเรียนหญิงจึง เปลี่ยนวิชาอื่นที่เหมาะสมแทนวิชาตะกร้อ วิชาที่ครูพลศึกษาจัดสอนแทนมีวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ (การพ้อนรำพื้นเมือง) วิชายิมนาสติก (ยืดหยุ่น, ทีบกระโดด) และวิชายูโด ส่วนวิชาที่ครูพลศึกษาเสนอเป็นวิชาบังคับมากที่สุด คือ วิชาบาสเกตบอล รองลงมาคือวิชา ฟุตบอล วิชาวอลเลย์บอล และวิชากรีฑา (ลู) ตามลำดับ จะเห็นได้

³⁶ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, เรื่องเดียวกัน.

ว่าสวน เป็นวิชาที่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง ยกเว้นวิชาฟุตบอล แต่จากสภาพปัจจุบันแนวโน้มที่ใหญ่หญิง เล่นกีฬาฟุตบอลก็มีมากขึ้น

เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรพบว่าครูสุขศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหาคือคิดเป็นร้อยละมากกว่า 75.00

5. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่าการสอนสุขศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดวิชาบังคับ ไม่สอดคล้องกับความพร้อมของโรงเรียนในเรื่องอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ³⁷ ได้กล่าวไว้ว่า "การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้นนอกจากจะมีเวลาเพียงพอและครูมีความสามารถในการสอนดีแล้ว ก็จะต้องมีสถานที่และอุปกรณ์ในการสอนอย่างเพียงพออีกด้วย"

เกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของวิชาสุขศึกษาพบว่าผู้มีบางผู้วิจัยเห็นว่าทางโรงเรียนทั้งหมดควรจัดหาและเตรียมอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม เพื่อความสมบูรณ์ของหลักสูตร ตามที่สุมิตร คุณานุกร³⁸ ได้กล่าวไว้ว่า "การนำหลักสูตรไปปฏิบัติที่นั้น โรงเรียนต้องเตรียมอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ให้พร้อม เพราะเป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้"

6. การวัดและประเมินผล พบว่าการสอนนามัยส่วนใหญ่เห็นว่าเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้เสนอไว้นั้น ทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาเหมาะสมดีแล้วและปฏิบัติตามอยู่แล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เกณฑ์การประเมินผลของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษานั้น เหมาะสมและครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรได้เป็นอย่างดี แต่ผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับ เกณฑ์การกำหนดค่าระดับเฉลี่ยทั้งของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา

³⁷ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา พระนคร: อุดมศึกษา 2513, หน้า 25.

³⁸ สุมิตร คุณานุกร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 132.

ควรจะได้เปลี่ยนคะแนนดิบที่ครูผู้สอนให้คะแนนเป็นคะแนน "T" เพราะคะแนน "T" สามารถนำไปใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนที่หาข้อมูลที่แตกต่างกัน หรือใช้เป็นคะแนนในระดับปกติวิสัย (Norm)³⁹ ซึ่งจะทำให้คะแนนของแต่ละโรงเรียนสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้และทำให้การให้ค่าระดับเฉลี่ยของนักเรียนทุกโรงเรียนมีความเชื่อถือได้ การกำหนดค่าระดับเฉลี่ยที่ควรจะเป็นตามที่ ประคอง กรรณสูต เสนอไว้มีดังนี้

ช่วงคะแนน "T"	65 - 100	ใดค่าระดับ 4 (ดีมาก)
ช่วงคะแนน "T"	55 - 64	ใดค่าระดับ 3 (ดี)
ช่วงคะแนน "T"	45 - 54	ใดค่าระดับ 2 (พอใช้)
ช่วงคะแนน "T"	35 - 44	ใดค่าระดับ 1 (อ่อน)
ช่วงคะแนน "T"	0 - 34	ใดค่าระดับ 0 (อ่อนมาก)

ส่วนการเพิ่มคะแนนพิเศษอีก 10 คะแนน สำหรับนักเรียนที่หาคุณภาพพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษานั้น ครูพลศึกษาเห็นว่าควรให้เพิ่มคะแนนพิเศษให้ แต่ผู้วิจัยเห็นว่าไม่ควรเพิ่มคะแนนพิเศษเพราะจะทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมแก่นักเรียนคนอื่น ๆ และ โดยความเป็นจริงนักเรียนเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความสามารถในวิชาพลศึกษาดียกอดเยี่ยมอยู่แล้ว จึงควรให้ได้แสดงความสามารถด้วยตนเองจะเหมาะสมกว่าและทำให้เกิดความภาคภูมิใจด้วย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³⁹ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู นครหลวง: ไทยวัฒนาพานิช, 2513, หน้า 75.